
چارچوبی برای تحلیل آیرنی از نگاه ریچارد رورتی در اثر نمایشی با نگاهی بر نمایش نامه زمستان ۶۶ محمد یعقوبی

■ سیده اعظم جعفری رستگار [نویسنده مسوول]

■ مجتبی حسین نیا کلور

تاریخ دریافت مقاله ۱۳۹۳/۱۰/۰۶ | تاریخ پذیرش نهایی ۹۴/۰۶/۱۵

چارچوبی برای تحلیل آیرنی از نگاه ریچارد رورتی در اثر نمایشی با نگاهی بر نمایش نامه زمستان ۶۶ محمد یعقوبی

سیده اعظم جعفری رستگار | کارشناس ارشد پژوهش هنر، دانشگاه هنر اصفهان

مجتبی حسین‌نیا کلور | دانشجوی دکتری پژوهش هنر، دانشگاه هنر اصفهان

چکیده

ریچارد رورتی یکی از متفکرین تاثیرگذار معاصر است که با تعریف آبرونی به عنوان ابزاری برای بازتعریف فرد و دنیای پیرامونش به گونه‌ای که پیش از این به تعریف نیامده باشد، بر نقش ادبیات و هنر به عنوان بستر تحقق آبرونی تاکید می‌کند. در میان گونه‌های متنوع هنر و ادبیات، ادبیات نمایشی بستری فراهم می‌کند که در آن هنرمند با استفاده از گفتمان دراماتیک، به تعریف و توصیف دیگرگونه‌ی مفاهیم و مسایل انسانی در قالب روایت‌های جدید می‌پردازد. پژوهش حاضر می‌کوشد با بهره‌گیری از عناصر اختصاصی نمایش‌نامه هم‌چون طرح و پیرنگ، موضوع و مضمون، شخصیت‌پردازی، گفت‌وگو، ستیزه، بحران و کنش تعیین‌کننده چارچوبی را معرفی کند که به واسطه‌ی آن چهارچوبی برای بررسی و تحلیل آبرونی در یک اثر نمایشی به دست آید. در ادامه و در مطالعه موردی به بررسی این چهارچوب تعریف شده در نمایش‌نامه‌ی زمستان ۶۶ نوشته‌ی محمد یعقوبی، پرداخته می‌شود.

واژگان کلیدی: آبرونی، ریچارد رورتی، محمد یعقوبی، نمایش‌نامه، زمستان ۶۶